

Debutbuk på præmiere morgenen

Klokken var 04:15. jeg kunne hører støvregnen på ruderne, og den stærke vestenvind. Alt var pakket og klar. Riflen var blevet justeret og indskudt, madpakken var smurt og kaffen brygget. Min far og jeg fik hurtigt kørt en solid skål havregryn i maven og var klar til at køre de ca. 20 km ud til Søndervig klokken 04:40. Under køreturen fortalte min far mig, at han var 110% sikker på at jeg ville få en buk. Det havde han også sagt dagen før, men jeg grinte bare ad ham.

Hverken min far eller jeg havde set andet end spidsbukke på terrænet, og ellers en masse råer og lam. Så mine egne forventninger var ikke særligt høje. Vi havde dog hørt rygter om én eller måske to flotte seksendere, nede ved fjorden i Søndervig. Men det var jo bare rygter.

Klokken 05:01 havde min far og jeg ønsket hinanden knæk og bræk, og var gået til hvert vores tårn (300 m fra hinanden). Det viste sig hurtigt at blive en spændende morgen, med gode oplevelser. Allerede efter 20 minutter i tårnet så jeg to harer løbe efter hinanden og lege på en så smuk og fredfyldt måde. En stor, rød ræv kom luskende bag mig, på jagt efter noget morgenmad.

Men pludselig var der noget langt mere interessant der fangede min opmærksomhed. På en mark, skråt bagved mig, kunne jeg se silhuetten af et dyr igennem grenene fra det læhegn jeg sad i. Min puls steg fra idyllisk og beroligende, til tårnhøj og helt sikkert meget usund, på et splitsekund da jeg kunne skimte de to stænger mellem ørerne. Han havde kurs over mod den mark jeg havde bedst skud til. Så jeg greb riflen og ventede så til han havde passeret læhegnet. Få sekunder efter kom der et dyr ud langs med læhegnet. En rå. Og så **en buk!** En flot buk kunne jeg se. Dog ikke i lang tid. Han var meget urolig stod ikke stille og sikrede hele tiden. Jeg så ham ikke i andet end 30 sekunder, hvorefter han sprang over grøften og ind i naboens store gule rapsmark. Æv, pist væk! Råen blev heldigvis ude foran mig, så jeg vidste at der stadig var en chance for at lidt østrogen kunne lokke ham hen på det rigtige stykke jord. Jeg holdte øje med rapsmarken i håndkikkerten i 20 minutter.

Der! Det er ham! Det var helt sikkert den samme buk, som kom frem igen. Han var lige hoppet over på vores jord og stod og holdte øje med råen som stadigvæk var tæt ved mig.

Min arvede Parker/hale 243. røg hurtigt op, jeg fik fast anlæg og bukken i kikkerten. Høj, med fine sprosser. Mit hjerte bankede hårdt og hurtigt. Feberen havde ramt mig og det var svært at få korset til at stå stille. Jeg tog et par dybe indåndinger, sigtede efter en høj bladkugle og klemte, klemte, klemte, **BAAANG!**

Jeg kunne intet se i riffelkikkerten. Jeg repeterede hurtigt. Sikrede riflen og fandt min elskede håndkikkert frem, som ligeså tydeligt viste mig en lys bug og fire ben stritte op fra den grønne kløver på vores mark.

Min far og jeg gik sammen hen til den 10 minutter efter, for at se at den havde smidt sig for en høj bladkugle. Jeg fik ham brækket selv og fik smurt blod i panden af min far, på min onkels jord.

En super fed oplevelse, og en god dag til bukkepral ved, JK Jagt & Fiskeri i Ringkøbing, med en masse rare og interesserede jægere.

